

Збирають дрони та везуть автівки. Волонтер Юрій Танасійчук розповів про допомогу військовим

Маріанна Попович

Тарас Базюк

7 грудня 2024, 18:24

Волонтер Юрій Танасійчук передає військовим допомогу. З архіву Юрія Танасійчука

Вперше у зону бойових дій львівський волонтер Юрій Танасійчук поїхав у липні 2014 року. Тоді волонтери возили на фронт багато продуктів, одягу та іншого. Зараз волонтери на війну возять автомобілі, засоби для РЕБ, дрони, коліматорні приціли, тепловізори, оптику, забезпечують обладнанням стабілізаційні пункти.

Про це в ефірі Українського радіо.Львів розповів керівник волонтерського фонду "Ейпріл" Юрій Танасійчук.

"Я пам'ятаю грудень, коли солдат в околицях Бахмута стояв у кросівках. На дворі мінус три, сльота, не встигає сніг замерзати. І цей воїн зі зброєю в руках у кросівках-кедах. Ми мали гумові чоботи з теплою ватною вкладкою. Щастя цієї людини було безмежним. Такі тоді часи були", — говорить він.

Для чого цивільному вміти стріляти

Волонтерський фонд "Ейпріл" розпочав свою роботу у перший день повномасштабного вторгнення Росії в Україну. Одним з напрямків роботи фонду, відразу після створення, стали стрілецькі вишколи.

"Я сам стрілець, член федерації практичної стрільби України. А стрільцем став вже після початку війни, після 2014 року. Але війна та друзі, які вже воювали, давали розуміння, що велика війна неминуча. І я вирішив для себе, що повинен навчитися керувати зброєю. Тобто, почав з себе", — розповідає Юрій Танасійчук.

А буквально через кілька днів після повномасштабного вторгнення стався епізод, який змусив його думати про необхідність навчання цивільних людей практичним правилам поведіння зі зброєю.

"Я заїжджав до Львова по вулиці Стрийській. Там був імпровізований блокпост, багато людей там стояло. Мене зупинили для перевірки документів. Це була неділя. Коли я відчиняв дверцята автомобіля, аби показати багажник, хлопчина націлив мені в груди помпову рушницю. Не спеціально, я це бачив. Я легенько відвів рукою цю рушницю, пояснив чому я так роблю", — каже волонтер.

І додає, що під час розмови із хлопцем дізнався, що той нещодавно купив зброю, але не вистрелив із неї жодного патрона і ще не вміє із нею поводитися.

"Він є небезпечним на цьому блокпості й для себе, і для всіх, хто там проїжджає. Тоді була паніка. З усіх магазинів тоді вимели усю зброю, яка була. Тоді я зрозумів, що треба вчити людей користуватися зброєю. Так ми почали ці вишколи" — каже Юрій Танасійчук.

На вишколах давали розуміння чи взагалі потрібна цій конкретній людині зброя. А також навчалися нею користуватися. На вишколи приходили і чоловіки, і жінки. Найстаршому серед тих, хто навчався, було 67 років.

Навіщо військовим стільки авто?

Перший автомобіль уже під час широкомасштабного вторгнення волонтер повіз у зону бойових дій у березні 2022 року. Це був Опель Монтерей для 80 окремо десантно-штурмової Галицької бригади. Це авто вже знищене внаслідок бойових дій.

"Це було 13 чи 15 березня. Йшла інтенсивна оборона Києва. Другий раз, на свій день народження, 7 квітня, я вже потрапив до Києва. І це були абсолютно інші відчуття. Це були відчуття здобутої щойно волі, свіжої, з печі щойно", — згадує він.

Передача авто та дронів на півдні України. Волонтерський фонд "Ейпріл"/Facebook

Зі свого досвіду поїздок на війну попереджає, що їздити туди самому – небезпечно. Радить приєднуватися до волонтерських груп, які знають маршрути і мають напрацьовані правила роботи.

"Якщо у 2014-2015 роках звернувши не туди, можна було виїхати на сепаратистів, то тепер можна отримати приліт артилерії, дрона, "Орлана". Вони сканують все, що

відбувається коло лінії зіткнення. Їхати треба з холодним розумом", — попереджає Юрій Танасійчук.

За його словами, фонд передав силам оборони понад сто автомобілів.

"Остання машина, яку ми завезли у серпні, знищена на Запорізькому напрямку в неділю. Ми зазнали дуже чутливої втрати: загинув боець Сил спеціальних операцій. Ще півтора тижня тому, ми бачилися з ним, жартували. Сьогодні вже його немає. Світла людина", — говорить він.

Всі дороги, якими волонтер їздить до підрозділів сил оборони, йому добре знайомі: він вивчив їх ще у 2014-2015 роках.

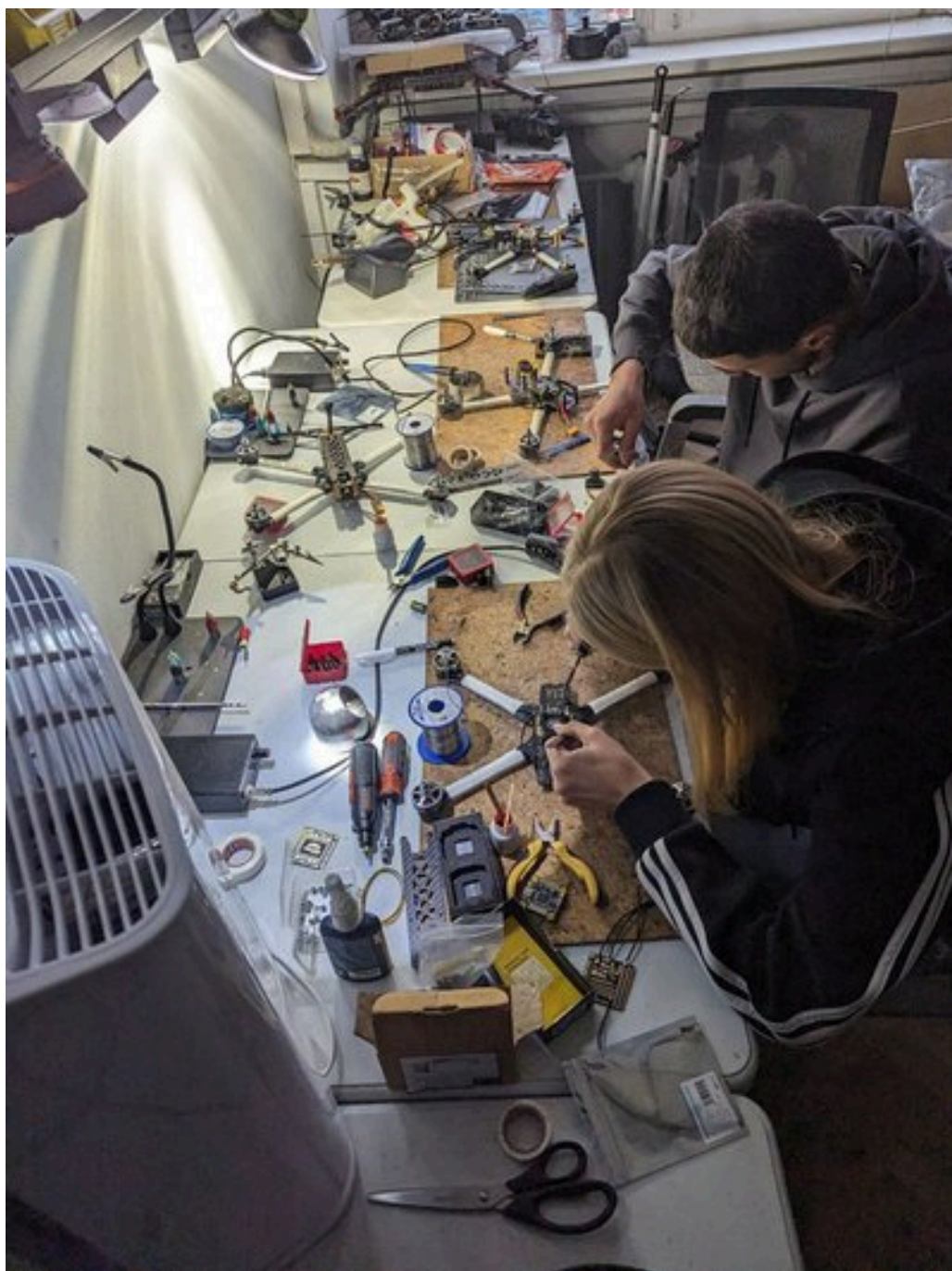
"Багато з цих населених пунктів десять років тому вважалися глибоким тилом. Їдучи на Лисичанськ, Бахмут був проміжною точкою, щоб з'їсти хот-дог чи випити каву. Навіть сам Лисичанськ був проміжною точкою. А тепер навіть Костянтинівка – це дуже небезпечно. Коли йшли бої за Бахмут, то Покровськ був тою проміжною точкою, де можна було переночувати. Там був готельний комплекс, де волонтери зупинялися, коли вже завершували свій маршрут. В нього був приліт ракет. Зараз в Покровськ неможливо заїхати, це дуже небезпечно, туди вже не їдуть волонтери", — розповідає Юрій Танасійчук.

Хто забезпечить Сили Оборони дронами?

Також волонтерський фонд "Ейпріл" постачає Силам Оборони дрони. Юрій Танасійчук наголошує, що на початку широкомасштабного вторгнення були запити на тепловізори та коліматори до стрілецької зброї, то зараз потрібні дрони, антени та РЕБи.

"Війна стала надзвичайно технологічна. Якщо на початку року на антену Avenger потрібно було оголошувати окремий збір, то тепер — це must have. Не може підрозділ працювати з розвідкою, якщо він не має такого типу антени. І жоден мавік, і сотня мавіків не допоможуть, якщо таке високоякісне та коштовне обладнання відсутнє", — зазначає він.

Юрій Танасійчук розповідає, що комбриг одного з підрозділів розповів, що їм на місяць виділяють 9 млн гривень на забезпечення безпілотниками. А фактична потреба – від 45 до 50 млн гривень в місяць. То ж цю нішу закривають волонтери.

Волонтери збирають дрони для військовослужбовців. Волонтерський фонд "Ейпріл"/Facebook

За його словами, у фонді почали створювати самостійно ударні дрони у вересні 2023 року. До того моменту займалися тільки розвідувальними.

"Пам'ятаю, як тільки відбили Київ і сформували 5 штурмова бригада. Ми привезли їм дрон виробника Parrot Anafi. Хлопці були щасливі, бо це був перший дрон у них. Це мені запам'яталося. Потім було і десять, і двадцять. Цей перший — запам'ятався", — каже волонтер.

І додає, що зараз фонд виробляє свої ударні дрони. Хоча в майстерні, яка виготовляє дрони, жодної людини з освітою інженера немає. Всі – самоучки. Як і більшість наших військовослужбовців, які не навчалися у військових академіях.

"Пріоритет майстерні – якнайширше залучення дівчат і жінок. Дівчата краще створюють дрони: дрібна моторика, краща спайка, більша відповідальність. Чоловіки розробляють інженерне рішення, а жінки – краще втілюють. Ми для одного підрозділу спаємо певні елементи. Це роблять дівчата. Коли їхній головний технік побачив цю

спайку, то сказав, що такої якісної спайки давно не бачив", — говорить Юрій Танасійчук.

Хто донатить на допомогу Силам Оборони?

За словами очільника волонтерського фонду, 95/% донатів вони отримують від мешканців України й тільки п'ять – з-за кордону. Так, дуже активно допомагає українським військовим спілка письменників Литви.

"У мене таке враження, що вони живуть цим фронтом, як і ми",-- каже він.

Також донатять українці, які виїхали задовго до повномасштабного вторгнення.

"І ще є кілька жінок, які виїхали зараз і їм болить серце за Україну. Одна дівчинка живе в Британії, одна – в Німеччині й одна в Чехії. Їм залежить і вони намагаються з того, що зароблять, задонатити на ті потреби, які маємо", — розповідає волонтер.

Що ж стосується 95% донорів, то це ті, хто знайомі з волонтерами особисто та довіряють їм.

"Це не є великі суми. Ми пішли на великий збір і перший донат закинув ветеран, який не може ходити через поранення. Я знаю, що у нього важка реабілітація. Ти бачиш цей внесок і розумієш ціну цього внеску — не матеріальну. Дитина продала велосипед і віддала на фонд гроші. Це дуже пам'ятні історії. Для мене показником є те, що моя дружина донатить. Ми про це ніколи не говорили", — перелічує Юрій Танасійчук.